

vil være villig til at forhandle om det, hvis der skulde vise sig Mulighed for at opnaa Flertal herfor.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til videre Behandling i et Udvalg. Vi ser saaledes paa Sagen som Helhed, at her er der et Omraade, hvor man uden Skade for det Erhvervsliv, man herigennem støtter, kan gaa ned til det Beløb, der er Tale om, og at det paa enkelte Punkter endogsaa vil være muligt at gaa endnu længere ned end foreslaaet af den højtærede Landbrugsminister.

A. C. D. Petersen: Jeg kan ikke undlade at begynde en Omtale af det foreliggende Forslag med en Beklagelse af, at man nu staar overfor en Nedsættelse, en Reduktion af Statens Tilskud til Husdyrbrugets Fremme. Jeg gør det, fordi jeg endnu nærer ganske den samme Opfattelse, som jeg fremsatte, da vi behandlede et lignende Forslag i Fjor, at Statens Tilskud til Husdyrbrugets Fremme er saa minimalt, at det i Betragtning af Husdyrbrugets nationaløkonomiske Betydning for vort Land næsten er betænkeligt, kan man sige, at gaa til en Nedskæring. Den forrige højtærede Landbrugsminister, det ærede Medlem Hr. Bording, udtalte om disse Bevillingers Størrelse under Sagens Behandling i Fjor, at dette Tilskud til Husdyrbrugets Fremme fordelte sig med 1 Kr. i Tilskud for hver 86 Kr., vi faar hjem ved Eksport af Heste. Her kan man maaske sige, at det dog er et relativt stort Beløb; men Hesteeksporten er jo ikke noget afgørende Bevis for, hvilken Betydning Hesteavl har for Landet, idet Hesteforbruget herhjemme langt overstiger Eksportens Betydning. Endvidere oplystes det, at Statens Tilskud betyder 1 Kr. for hver 2 300 Kr., vi tager hjem for Eksportvarer af Kreaturavl, 1 Kr. for hver 14 400 Kr., vi tager hjem for Eksport af Svineavl, og ligeledes 1 Kr. for hver 7 500 Kr., vi tager hjem for Eksport af Hønsavl. Hvis man sammenligner disse mægtige Eksportindtægter med det lille Beløb, Staten yder til Husdyrbruget, til Støtte af Husdyravlen, vil man erkende, at her foreligger ganske sikkert Bevillinger af produktiv Art.

I sin Tale ved Forelæggelsen af det foreliggende Forslag var den højtærede Landbrugsminister i Virkeligheden inde paa det samme, og jeg vil gerne udbede mig den højtærede Formands Tilladelse til at citere en lille Del af hans Udtalelser — de staar i Rigsdagstidenden Sp. 2333 og lyder

saaledes: Det er ikke uden store Betænkeligheder, at jeg, efter at denne Bevilling i de foregaaende Aar er nedbragt saa betydeligt, ved denne Lejlighed foreslaar en saa overordentlig stærk ny Reduktion af denne Bevilling. Enhver, der er kendt med Forholdene, vil nemlig vide, at det ringe Beløb, der aarlig anvendes af Staten til Husdyrbrugets Fremme, ganske utvivlsomt er et af de mest produktive og nyttige i hele Statshusholdningen. Jeg tror ikke, at der er noget som helst andet Land, der ikke med Glæde vilde anvende det mangedobbelte Beløb, dersom det der ved kunde sikre sig en blot tilnærmelsesvis tilsvarende Udvikling indenfor Husdyravlen som den, der har fundet Sted her i Landet ved Støtte af disse Bevillinger fra Statens Side. Efter den Nedbringelse af Beløbet, som jeg her bringer i Forslag, staar vi overfor en Bevilling, der ikke blot fuldt ud er bragt ned paa det nuværende Prisniveau, heller ikke blot er bragt ned paa 1914's Standpunkt — ærede Medlemmer vil vide, at det er meget faa Bevillinger her i Landet, der er nede paa samme Tal som i 1914 —, men en Bevilling, der endogsaa er bragt betydeligt ned *under*, hvad den var i 1914, idet den for 1914—15 var paa 771 000 Kr. og nu altsaa foreslaas nedbragt til 600 000 Kr. Jeg maa være af den Opfattelse, at det er en Nødvendighed, at den Reduktion, der skal foretages, foretages helt igennem; og selv nyttige og overordentlig formaalstjenlige Bevillinger maa tage deres Andel af den i saa høj Grad som muligt. Og selv om jeg ikke er i Tvivl om, at denne meget stærke Nedsættelse vil virke svækkende paa de landøkonomiske Foreningers Arbejde paa disse Omraader, saa meget mere som disse Foreninger selv mærker Tidens vanskelige Kaar, vil jeg dog i Forventning om, at man fra Landbrugets Side vil anerkende, at der paa dette Omraade er Nødvendighed til Stede, haabe, at man vil forstaa denne Nødvendighed og indrette sig derefter. Disse Udtalelser af den højtærede Landbrugsminister bekræfter til fulde det, jeg her har sagt, og bekræfter til fulde, hvilken Betydning Statens Støtte til Husdyrbrugets Udvikling har haft i den torløbne Tid.

Naar den højtærede Minister er enig i dette, ser jeg ikke rettere end, at den økonomiske Baggrund for denne Art Besparelser ikke er den bedste. Det er vel rigtigt, at i Nedgangstider skal man spare, saa vidt gørligt er; men jeg vil fremhæve, at der skal særlig spares paa de uproduktive Bevillinger, og man skal ikke i for stærk Grad ind